

Π

Π

τοῦ ἀπλοῦ εἰδώλου.

Ποσειδόνης, αἱ, οε. ἐπίθ. πείθ-
αρχος, πειθαρχικὸς, πειθή-
μων, εύπειθης, ὑπήκοος (πει-
θήνιος, πίσυνος, ποιητ.)

Ποσειδῆν (καὶ-δήνη). ἐπίρ. εἴ-
τα, ἔπειτα, ὕστερον, μετὰ
ταῦτα, εἴτα δε, ὕστερον δε,
ἔπειτα δε, ὕστέρως, μετέ-
πειτα. = **πόσειδήδε** = **τάχε**.

Ποσειδῆνης, αἱ, οε. ἐπίθ. ἔσχα-
τος, τελευταῖος. § **δο** **ποσειδέ-**
δηνηχ **ζεμλὴ** (καὶ, δάже дс
ποσеиденних землѣ). ἔως
ἔσχάτου τῆς γῆς. 2) **ὕστε-**
ρος, μεταγενέστερος.

Ποσειδόνειος, ἥ. οὐδ. ἀκο-
λουθία, ἀκολούθημα, ἀκο-
λούθησις, συνέπεια, συνέ-
χεια.

Ποσειδόνειος, ἥ. ἀρ. ἀ-
κόλουθος, διαδός.

Ποσειδόνειον, αἱ, οε. ἐ-
πίθ. ἀκολούθητικός. 2) ἐπό-
μενος, παρεπόμενος. καὶ = **πο-**
σειδόνειον. § **ποσειδόνειο-**
τελήν ἔστι. ἐπόμενόν ἔστι
(196).

Ποσειδόνειον, εши.-
= **ποσειδόνειον**.

Ποσειδόνη, εши. **ποσειδόνηχ**.||

ἀκολουθῶ, ἔπομαι, παρέπο-
μαι.

Πόσειδήδε. ἐπίρ. = **ποσειδῆν**.
(316. καὶ ὕστερώτερα).

Ποσμοτρέχ, ἀρ. **ποσμοτρίο**,
μελ. **ποσμοτρὶ**, προστακτ.
ὅρα ἐν τῷ ειδοτρίῳ.

Ποσμράζ, (καὶ-ζάζα), εши.
μ. **ποσμράζ** (-ζάζ), дини.
τιλάω-ῶ, μολύνω, βεβηλόω
-ῶ, μισάττω. = **ῶσκερνάλιο**.

Ποσμέβάյස, εшиса(иес.). ἀρ.
ποσμέλχис. μ. **ποσμέύис**,
έшиса. ἐκγελάω-ῶ, διαγε-
λάω-ῶ, χλευάζω, καταγε-
λάω-ῶ. πρέλ. ρύγαյса. § καὶ
παθ. **ποσμέβάεμ** ἔσμъ. χλευ-
άζомай, καὶ τλπ'. = **ποργά-**
άεμъ ἔσμъ.

Ποσμέάτελны, αἱ, οε. ἐπίθ.
καταγέλαστος, ἐπίχαρτος.

Ποσόβιε, ἥ. οὐδ. συμμαχία,
ἐπιμαχία, ἐπικουρία, βοή-
θεία, βοήθημα.

Ποσόλγτво, α. οὐδ. πρεσβεία,
ἀποστολὴ (τοιτέστι τὸ ἀ-
ξίωμα τοῦ πρεσβεως, καὶ
αὐτὸς ὁ πρέσβυς μετὰ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ).

Ποσόλз, εла. ἀρ. πρέσβυς
= **ποσειδάνηκ**. 2) = **віксп-**